

ИЛИЯ БЕШКОВ ПРИ ГЪСКАТА

chitanka.info

— Добър ден! Аз съм гъската. Имам един братовчед — той така се беше замислил като вас, че оттогава го нарекоха пуяк...

— Толкова ли е важно това, госпожо!

— Божичко! Всичко, което ще ви кажа, е важно. Ние спасихме Рим, господине. Но историците от глупава ревност и самомнение разпространяват легендата, че сме извършили това несъзнателно, по инстинкт! Ние просто разбрахме, че те не могат да го спасят, и го спасихме ние.

— Тоест, как така?

— Занимавах се с лебеда, пишеха му оди на тоя надут бездарник, който денонощно се навърташе в полите на Леда. Пък тая Леда — всички знаем каква е. Но и тук историците извъртяха работата. Успяха да го вмъкнат в литературата, в операта: Лоенгрин, Лебедово езеро, Лебедова песен. И всичко заради тая Леда. Какъв апотеоз на безнравствеността!...

— ?!

— А за нашите исторически заслуги, господине, даже никакъв паметник досега. Не сме представени и в зоологическата градина! Наредили там тая, оная — птици без значение.

-?!

— Такива едни... прелестни фръцли: по половин година литкат по разни страни с този-онзи, после се връщат да си снесат яйцата... Просто ме е срам, че съм птица... Не ме прекъсвайте, моля ви се!

— Само бих ви помолил да бъдете по-сдържана.

— Е да! За вас сме домашни животни и нищо повече. Но ние вече работим за свободата си. Една моя приятелка получи медал на птицевъдния панаир: две премии и едно поощрение. Скъмността не ми позволява, но... навярно сте чели вече нещо от мен? Нашата организация неуморно работи, движението ни расте: навлизаме в живота, ще го преобразим и ще му дадем нов облик!

— Вие, госпожо, да не сте вдовица или разведена?

— Боже пази-и-и-и! Но нали знаете днешните мъже какви са, та можете да ме смятате за вдовица... Ние сме така пренебрегнати!

— Е-е-е-е-е! И гледат ви, и милват ви, и с царевица ви хранят...

— Е да, когато са намислили да ни колят. Пък и това вечно кисело зеле, с което ни гарнират! Без катафалки, без речи, без венци...

Sic transit gloria mundi^[1]!... Колко е гениална баба ми — тя изрече тия думи...

„Стършел“ — 10 януари 1941

[1] Sic transit gloria mundi — Така преминава световната слава. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.